

Zakhele werkt met kansloze jongeren vanuit eigen ervaring

Jongerenwerker Zakhele werkt nu zes jaar bij de organisatie PEN in Zuid-Afrika. Hij werd uitgenodigd om mee te gaan als gastspreker tijdens een vakantiekamp, dat PEN organiseerde voor de kansloze jongeren uit Pretoria. De levens van de jongeren raakten hem. Het was namelijk zijn eigen verhaal. Ooit is hij zelf uit het dal geklommen. Dat gunt hij deze jongeren ook.

Zakhele begon zijn leven in welvaart. Zijn vader werkte in de goudmijnen. Hij stal goud uit de mijnen. Als 12-jarige jongen moest Zakhele hem daarbij helpen. Ze verkochten het goud. Daar viel goed van te leven. Maar op een dag kregen zijn ouders enorme ruzie over deze hele situatie. Zijn vader ging zijn moeder te lijf en vermoordde haar bijna. Ze wist naar de burens te ontsnappen, maar een scheiding was het gevolg. Zakhele's vader nam al het geld mee en de auto. Van de ene op de andere dag leefde Zakhele niet meer in rijkdom, maar in armoede. Een levensbepalende omslag.

De jonge puber moest met kapotte schoenen naar school en liep vijf jaar lang in dezelfde broek en hetzelfde shirt rond. Hij raakte helemaal de weg kwijt. Zakhele herinnert zich: "Dat was een vreselijke periode. Omdat ik niet wist wat ik met mezelf aan moest, zocht ik mijn heil in de criminaliteit. Ik richtte samen met vrienden een bende op, uit zelfbescherming. Elk weekend feesten en knokken met andere bendes. We vonden het geweldig!" Ondertussen ging Zakhele nog wel naar school. Toen hij op een dag uit school kwam, stonden 25 leden van een rivaliserende bende hem op te wachten om hem te vermoorden. Zakhele dacht dat zijn laatste uur geslagen had! Hij was volledig in paniek. In zijn radeloosheid wist hij niets anders te doen dan tot God te bidden: "Als u mij hieruit redt, dan zal ik mijn leven veranderen."

Zakhele vertelt: "Ik vluchtte van school naar huis, zonder dat de bendeleden mij zagen. Ik denk dat

het Gods werk was, dat ik kon ontkomen.” Zakhele hield zijn belofte. Hij ging op zoek naar een Bijbel, las die in een half jaar tijd helemaal uit en werd christen. “Ik vertelde mijn vrienden dat ik voor een ander leven koos. Ik zei: jullie kunnen mij volgen naar de hemel, want ik volg jullie niet meer naar de hel.”

Zakhele wordt liefdevol opgevangen in een plaatselijke kerk. Pastor Paul is als een vader voor hem. Zakhele: “Door hem kon ik groeien en leerde ik discipline. Hij was er voor me, toen ik nergens anders terecht kon.” Met zijn vader heeft Zakhele geen contact meer. Zijn moeder was niet zo blij met zijn bekering, omdat zij in voorouders gelooft, maar ze zag dat het haar zoon goed deed.

Zakhele is door bijzondere gebeurtenissen en bijzondere ontmoetingen op het goede pad beland. Maar hij beseft dat het heel anders met hem had kunnen aflopen. Daardoor heeft hij een sterke innerlijke motivatie om kansarme jongeren zelfvertrouwen en een toekomst te bieden. Hij wil voorkomen dat ze werkloos worden en in straatbendes belanden. Hij zit bij de organisatie PEN als jeugdleider op de juiste plek.

Omdat de huiswerkbegeleiding die ze de jongeren bieden niet voldoende bleek te zijn, kunnen jongeren hun examenweek in het centrum doorbrengen. Zakhele houdt ervan om hen juist dan te begeleiden: “Ze slapen, eten en studeren hier. Ik leg ze in de watten en geef ze een thuisgevoel.”

Zakhele hoort heel wat verhalen over gebroken levens. Het motiveert hem des te meer: “Ik wil dat ze hier met volle maag de deur uit gaan en weten dat iemand van ze houdt en in hen gelooft. We gaan niet voor korte termijn. We begeleiden onze jeugd net zo lang tot ze hun plek gevonden hebben en verzekerd zijn van een vaste baan. Als ik één persoon weet te raken en die raakt weer iemand anders, dan maken we een groot verschil.”